

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 148

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 martie 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 19 din 18 ianuarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală....	1-3	43.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare	5-6
Decizia nr. 24 din 23 ianuarie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) și ale art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	3-5	327.	— Hotărâre pentru aprobarea cheltuielilor ocazionate de organizarea acțiunii „Al treilea seminar pregătit pentru Forumul economic al O.S.C.E.”, București, 27-28 martie 2001	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 19

din 18 ianuarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Marioara Prodan — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Ralu Filip în dosarele

nr. 3.686/2000 și nr. 3.833/2000 ale Judecătorei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 249C/2000 la Dosarul nr. 248C/2000, întrucât au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, precum și aceleași părți. Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă. Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 249C/2000 la Dosarul nr. 248C/2000, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției

de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la plângerea prealabilă, nu încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, și nici pe cele ale art. 22 alin. (1), referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică. Se mai arată că textul de lege criticat nu creează privilegii sau discriminări și prin urmare nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, care nu presupune uniformitate, ci soluții diferite pentru situații deosebite, așa cum este și cazul în speță. Referitor la critica privind încălcarea prin textul de lege criticat a prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție se menționează că nici aceste prevederi constituționale nu sunt lezate, deoarece activitatea procesuală care se desfășoară după punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate este aceea de drept comun, în care îi sunt asigurate persoanei inculpate toate garanțiile pentru exercitarea dreptului la apărare, inclusiv prin exercitarea căilor de atac, beneficiind și de prezumția de nevinovăție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.686/2000, precum și prin Încheierea din 21 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.833/2000, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Traian Ralu Filip.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, care prevăd că punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede necesitatea unei astfel de plângeri, sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, precum și prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție, referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, deoarece dau posibilitatea unei persoane care se consideră lezată de informațiile transmise prin presă să introducă o plângere prin care, automat, se pune în mișcare acțiunea penală, iar persoana chemată în judecată devine inculpat. În această situație, potrivit opiniei autorului excepției, drepturile procesuale ale victimei sunt mult mai largi decât cele ale făptuitorului. Se mai arată că este afectată și imparțialitatea judecătorului, care la primul termen pune în mișcare acțiunea penală, deci consideră că sunt temeuri de vinovăție, și tot el trebuie să se pronunțe și asupra fondului cauzei. Totodată se consideră că prin dispozițiile legale criticate se încalcă și prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție, deoarece, ca urmare a plângerii prealabile, o persoană este obligată să suporte consecințele vexatorii ale unei acțiuni penale șicanatoare, fără să existe împotriva sa indicii sau probe de vinovăție.

Judecătoria Sectorului 5 București, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, consideră că aceasta este neîntemeiată. Se arată că procedura plângerii prealabile constituie o excepție de la principiul oficialității procesului penal, înscris în art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, și a fost instituită în cazul acelor infracțiuni la care, fie datorită valorilor sociale lezate, fie datorită raporturilor speciale dintre făptuitor și persoana

vătămată, aceasta din urmă este adesea interesată să renunțe la procesul penal, preferând să nu se adreseze organelor judiciare, iar atunci când s-a adresat acestora, să se împace ulterior cu făptuitorul. Din rațiuni de politică penală legiuitorul a instituit în aceste cazuri condiționarea punerii în mișcare a acțiunii penale de manifestarea de voință a persoanei vătămate, exprimată prin plângerea prealabilă. Instanța consideră că nu sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece dispozițiile legale menționate se aplică nediscriminatoriu persoanelor aflate în aceeași situație. Referitor la încălcarea art. 22 din Constituție instanța reține că nici această critică nu este întemeiată, întrucât stabilirea vinovăției inculpatului se face pe bază de probe.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare a Curții Constituționale au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că susținerea autorului excepției privind neconstituționalitatea art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu creează privilegii și discriminări și nu încalcă nici unul dintre criteriile egalității în drepturi enumerate la art. 4 din Legea fundamentală, iar pe de altă parte, dreptul la integritate psihică nu este încălcat atâta timp cât inculpatul beneficiază de garanțiile unui proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următoarea redactare: *„Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.”*

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, precum și art. 22 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, texte care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”;*

— Art. 22 alin. (1): *„Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece aceste dispoziții legale, care se referă la plângerea prealabilă ca modalitate de sesizare a organelor judiciare, se aplică fără discriminări sau privilegii tuturor persoanelor care săvârșesc vreuna dintre infracțiunile pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere. Persoana vătămată este obligată să se adreseze judecătoriei dacă dorește ca făptuitorul să

fie tras la răspundere penală, ea nebeneficiind de o situație privilegiată ori de drepturi procesuale „mai largi” decât ale inculpatului, așa cum susține autorul excepției. Persoana vătămată trebuie să dovedească învinuirea pe care o aduce inculpatului, cu privire la care operează prezumția de nevinovăție, prevăzută la art. 23 alin. (8) din Constituție, în temeiul căreia „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”. Procedura plângerii prealabile a fost instituită din rațiuni de politică penală, iar nu pentru a avantaja anumite categorii de persoane. Pe de altă parte, textul de lege criticat nu vizează nici unul dintre criteriile de discriminare prevăzute la art. 4 alin. (2) din Constituție, și anume „de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială”. Astfel fiind, Curtea reține ca fiind lipsită de temei critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Curtea constată că nu pot fi primite nici criticile referitoare la încălcarea prin textul de lege criticat a prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție referitoare la garantarea dreptului la viață, precum și a celui la integritate fizică și psihică, deoarece chemarea în judecată a inculpatului ca urmare a plângerii prealabile nu reprezintă supunerea inculpatului „torturii”, unei „pedepse” sau unui „tratament inuman ori degradant” și nici nu are drept consecință „pedeapsa cu moartea”, tratamente și pedepse interzise de Constituție. Din perspectiva textului constituțional menționat punerea în

mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate nu poate fi considerată în nici un caz o încălcare a drepturilor constituționale la viață ori la integritate fizică și psihică. În mod normal orice chemare în judecată penală implică un stres pentru cel chemat în calitate de inculpat, indiferent dacă este trimis în judecată prin rechizitoriu sau la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, dar art. 22 din Constituție nu are în vedere acest impact al oricărui asemenea proces, ci situațiile prevăzute la alin. (2) și (3) ale acestui articol. În caz contrar ar însemna ca orice trimitere în judecată penală să poată fi considerată contrară dreptului la integritate psihică al inculpatului, ceea ce ar fi într-adevăr neconstituțional, pentru că s-ar aduce atingere drepturilor similare ale persoanelor vătămate prin comportarea inculpaților. Totodată Curtea reține că legiuitorul a avut în vedere, prin punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, și posibilitatea ca, în cazul acestor infracțiuni cu un grad de pericol social mai redus (prevăzute la art. 279 alin. 2 din Codul de procedură penală), inculpatul să poată fi iertat de partea vătămată și astfel să înceteze procesul penal, posibilitate pe care inculpatul numai în mod excepțional o poate avea în cazul în care procesul penal este pus în mișcare prin rechizitoriul procurorului.

Pentru considerentele expuse excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Ralu Filip în dosarele nr. 3.686/2000 și nr. 3.833/2000 ale Judecătoriei Sectorului 5 București. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 23 ianuarie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) și ale art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Mugur George Bogdan în Dosarul nr. 2.618/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal a răspuns Stelian Duțulescu, lipsind autorul excepției, precum și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind nefondată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale referitoare la prevederile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.618/2000, **Tribunalul București – Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Mugur George Bogdan într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de acesta împotriva Sentinței civile nr. 2.715/2000, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București în Dosarul nr. 20.219/1999.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin prevederile legale criticate s-au adus modificări unei legi organice, și anume Codului de procedură civilă, încălcându-se astfel dispozițiile art. 74 alin. (1) și ale art. 107 alin. (1) din Constituție, întrucât „din corelarea celor două texte constituționale rezultă că numai Parlamentul și doar cu votul reprezentând majoritatea membrilor fiecărei Camere poate aduce modificări sau poate adopta legi organice. Guvernul nu are această competență“.

Tribunalul București – Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu încalcă prevederile constituționale invocate, întrucât „Guvernul poate emite ordonanțe privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, fără a avea nevoie de emiterea unei legi de abilitare din partea Parlamentului“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere se arată, în esență, că art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 „nu modifică și nu completează art. 581 din Codul de procedură civilă privind ordonanța președințială, ci prevăd în mod expres că acestea se aplică și în cazul evacuării chiriașului pentru lipsa titlului locativ“. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la constituționalitatea prevederilor legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, dispoziții al căror conținut este următorul:

– Art. 10: „(1) În vederea încheierii noului contract de închiriere, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau de la deschiderea rolului fiscal, după caz, proprietarul îi va notifica chiriașului sau fostului chiriaș, prin executorul judecătoresc, data și locul întâlnirii. Notificarea va fi comunicată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) Chiriașul sau fostul chiriaș este obligat să comunice proprietarului, în scris, cu confirmare de primire, cererea pentru încheierea unui nou contract de închiriere, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea notificării.

(3) În cazul în care chiriașul sau fostul chiriaș comunică proprietarului că nu cere să încheie un nou contract de închiriere, acesta este obligat să îi predea proprietarului locuința pe bază de proces-verbal, în termen de cel mult 60 de zile de la data notificării prevăzute la alin. (1). Nepredarea locuinței înăuntrul acestui termen îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.“

– Art. 11: „(1) Nerespectarea de către proprietar a dispozițiilor art. 10 alin. (1) atrage prelungirea de drept a contractului de închiriere anterior până la încheierea unui nou contract de închiriere. Neplata chiriei până la încheierea noului contract de închiriere nu poate fi invocată de proprietar ca motiv de evacuare a chiriașului sau a fostului chiriaș.

(2) Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.“

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate prin aceste dispoziții legale sunt art. 74 alin. (1) și art. 107 alin. (1), al căror conținut este următorul:

– Art. 74 alin. (1): „Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.“

– Art. 107 alin. (1): „Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.“

Examinând susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora textele legale criticate modifică art. 581 din Codul de procedură civilă, care este lege organică, Curtea Constituțională constată că în realitate excepția vizează numai dispozițiile art. 10 alin. (3) și ale art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, și anume dispozițiile care se referă la utilizarea de către instanța de judecată a ordonanței președințiale, în condițiile prevăzute de lege.

Sub acest aspect, prin Decizia nr. 237 din 21 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 într-o cauză în care se invoca, de asemenea, modificarea prin textul criticat a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a statuat că „dispozițiile Codului de procedură civilă nu se referă la un domeniu care face obiectul de reglementare al legilor organice, domenii prevăzute în mod expres și limitativ de Constituție“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, această soluție își menține valabilitatea și în cauza de față.

Așa fiind, Curtea Constituțională nu poate reține critica potrivit căreia prevederile art. 10 alin. (3) și ale

art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravin dispozițiilor art. 74 alin. (1) și ale art. 107 alin. (1) din Constituție și, în consecință, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) și ale art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Mugur George Bogdan în Dosarul nr. 2.618/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 ianuarie 2001.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. **Florin Bucur Vasilescu**

Întrucât domnul judecător Florin Bucur Vasilescu, președintele completului de judecată, se află în imposibilitate de a semna, în locul său semnează, în temeiul art. 261 din Codul de procedură civilă,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 82 va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — La cererea temeinic justificată a debitorilor Guvernul României, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, precum și alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz, pot acorda:

a) amânări sau eșalonări la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare;

b) amânări sau eșalonări la plata majorărilor de întârziere;

c) scutiri sau reduceri de impozite și taxe, în condițiile legii;

d) scutiri sau reduceri de majorări de întârziere.

Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, precum și alte autorități ale adminis-

trației publice centrale sau locale, după caz, pot acorda eșalonări la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare și a majorărilor de întârziere pe o perioadă de maximum 5 ani care poate începe cu un termen de grație de până la 6 luni cuprins în perioada de eșalonare, precum și amânări la plata impozitelor, taxelor și a altor obligații bugetare și a majorărilor de întârziere pe o perioadă de cel mult 6 luni.

Autoritățile administrației publice locale pot acorda înlesniri la plată, în condițiile prezentei ordonanțe, pentru creanțele reprezentând venituri bugetare ale unităților administrativ-teritoriale.

Începând cu data comunicării aprobării, pentru creanțele bugetare pentru care s-au aprobat înlesniri la plată executarea silită nu se pornește sau nu se continuă, după caz.

Agenții economici care beneficiază de înlesniri la plata obligațiilor bugetare, conform dispozițiilor prezentei ordonanțe, nu pot participa la nici o procedură de privatizare organizată de instituțiile publice implicate sau de agenții de privatizare, în vederea cumpărării de acțiuni la alte societăți

comerciale, sau la achiziționarea de alte valori mobiliare ori părți sociale, pe perioada în care beneficiază de îlesnirile la plată acordate.

Orice sumă, de restituit sau de rambursat, de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau de la bugetul altor autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz, reprezentând impozite, taxe sau alte obligații bugetare, va modifica graficul de eşalonare aprobat prin afectarea ultimelor rate din grafic.

Prin ordin al ministrului finanțelor publice sau al ministrului muncii și solidarității sociale, după caz, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, se stabilesc procedura, criteriile și competențele de acordare a îlesnirilor la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Finanțelor Publice sau de Ministerul Muncii și Solidarității sociale, după caz, cu avizul Consiliului Concurenței. În cazul celorlalte autorități ale administrației publice centrale procedura se stabilește de către acestea, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului Concurenței.

Pentru autoritățile administrației publice locale procedura și competențele de acordare a îlesnirilor la plată se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Administrației Publice și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului Concurenței.

Analiza și/sau soluționarea cererilor de îlesniri la plată se realizează de comisii stabilite la nivelul fiecărui creditor bugetar.

Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, precum și a altor autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz, poate acorda îlesnirile la plata obligațiilor bugetare, prevăzute la alin. 1 lit. a), pentru o sumă totală mai mare de 500 miliarde lei și/sau îlesnirile la plata obligațiilor bugetare, prevăzute la alin. 1 lit. d), pentru sume mai mari de 50 miliarde lei.

Îlesnirile la plată se pot acorda atât înaintea începerii executării silite, cât și în timpul efectuării acesteia. Pentru acordarea îlesnirilor la plată creditorii bugetari pot cere debitorilor, persoane juridice, constituirea de garanții, în termen de 60 de zile de data comunicării aprobării îlesnirilor.

Îlesnirile la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Finanțelor Publice, de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, precum și de alte autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz, se acordă pe baza datelor din evidența analitică pe plătitori de la nivelul organelor teritoriale la care contribuabilii sunt înregistrați ca plătitori de impozite, taxe, contribuții și alte obligații bugetare sau a unui document de verificare întocmit la sediul social al debitorului pe baza datelor din ultima bilanță de verificare.

Diferențele de impozite, taxe, contribuții și alte obligații bugetare, precum și majorările de întârziere aferente acestora, constatate în urma controalelor efectuate ulterior de

organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, precum și ale altor autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz, se achită conform prevederilor legale în vigoare.

Pentru debitorii persoane juridice, aflați în proces de privatizare ori cuprinși în programe speciale care să conducă la creșterea atractivității acestora la privatizare, îlesnirile la plată se acordă de Guvern, de la caz la caz, prin hotărâre, la propunerea instituțiilor publice implicate în procesul de privatizare și cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, precum și al celorlalte autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz. Sumele pentru care se acordă îlesniri la plată sunt cuprinse în certificatele de obligații bugetare eliberate la cererea instituțiilor publice implicate sau a agentului de privatizare, adresată Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, precum și altor autorități ale administrației publice centrale sau locale, după caz. Certificatele de obligații bugetare se întocmesc conform reglementărilor legale în vigoare.

Ajutoarele de stat, calculate pentru îlesnirile la plată acordate în condițiile prezentei ordonanțe de Guvernul României, vor fi notificate Consiliului Concurenței de furnizorul ajutorului de stat, în conformitate cu reglementările legale privind ajutorul de stat.“

2. **Articolul 84 va avea următorul cuprins:**

„Art. 84. — Nerespectarea condițiilor și a termenelor în care s-au aprobat îlesnirile la plată atrage anularea acestora, începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă neplătită și obligația de plată a majorărilor de întârziere calculate de la data la care termenele și/sau condițiile nu au fost respectate.

O nouă cerere pentru acordarea unor îlesniri la plata obligațiilor bugetare nu poate fi depusă timp de 6 luni de la data nerespectării îlesnirilor anterioare acordate.“

Art. II. — Pentru cererile de îlesniri la plată depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și aflate în curs de soluționare la diverse niveluri de competență taxa de 0,5% plătită anticipat se compensează, potrivit reglementărilor legale în vigoare, cu obligațiile bugetare restante care fac obiectul cererilor de îlesniri la plată.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.165/2000 pentru aprobarea Procedurii și competențelor de acordare a unor îlesniri la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor, sumelor datorate Fondului pentru plata ajutorului de șomaj și a altor venituri bugetare, administrate de Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională, după caz, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 5 decembrie 2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea cheltuielilor ocazionate de organizarea acțiunii

„Al treilea seminar pregător pentru Forumul economic al O.S.C.E.“, București, 27—28 martie 2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Cheltuielile aferente organizării acțiunii „Al treilea seminar pregător pentru Forumul economic al O.S.C.E.“, București, 27—28 martie 2001, în sumă totală de 325.679 mii lei, se suportă din bugetul Ministerului

Afacerilor Externe, de la capitolul 51.01 „Autorități publice“, titlul „Cheltuieli materiale și servicii“, cu respectarea prevederilor legale, conform devizului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 martie 2001.
Nr. 327.

ANEXĂ

DEVIZ

de cheltuieli prevăzute să se realizeze pentru acțiunea
„Al treilea seminar pregător pentru Forumul economic al O.S.C.E.“,
București, 27—28 martie 2001

La seminar vor participa 220 de persoane, dintre care 200 sunt invitați străini.

Cap. 1 — Masa oficială (recepție oferită de ministrul afacerilor externe):
• 220 de persoane x 239.000 lei/persoană x o masă = 52.580.000 lei

Cap. 2 — Cheltuieli pentru oaspeții străini
A. Masa zilnică pentru invitații străini:
• 200 persoane x 358.500 lei/persoană/zi x 2 zile = 143.400.000 lei
B. Transport în localitate (T.V.A. inclusă):
• 1 autocar x 2 zile x 5.400.000 lei/zi = 10.800.000 lei
• 1 microbuz x 2.700.000 lei/zi x 2 zile = 5.400.000 lei

Cap. 3 — Alte cheltuieli:
A. Răcoritoare și cafea în timpul discuțiilor și în pauze:
• 220 de persoane x 2 zile x 27.600 lei = 12.144.000 lei
B. Servicii de traducere:
• 4 traducători x 3.000.000 lei x 2 zile = 24.000.000 lei
• 8 traducători x 3.000.000 lei x 1,5 zile = 36.000.000 lei
C. Aranjament floral: 4.000.000 lei
D. Confectionarea a 60 de suporturi drapel cu lance: 36.060.000 lei
E. Deschiderea salonului oficial și utilizarea microbuzului VIP la sosirea și plecarea a

6 invitați cu rang de ministru:

• 6 persoane x 65.000 lei x 2 + T.V.A. = 928.000 lei
• 6 persoane x 25.700 lei x 2 + T.V.A. = 367.000 lei

TOTAL = 325.679.000 lei

Conceput după modelul EFQM (European Foundation for Quality Management), Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran reprezintă cea mai prestigioasă recunoaștere națională a unor performanțe manageriale la nivelul excelenței, obținute de organizații din România.

Fundația Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran a luat ființă în anul 1998 din inițiativa unui grup de 11 organizații profesionale, apolitice și fără scop lucrativ, unele specializate în domeniile ingineriei și managementului calității, altele de largă reprezentativitate profesională națională.

Fundația a beneficiat de sprijinul material și logistic al Uniunii Europene prin intermediul Programului PHARE.

În finala competiției din anul 2000 pentru acest premiu s-au clasificat șase organizații, dintre care patru au primit Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran și două au primit plachete de finaliști.

Calificarea organizațiilor s-a făcut pe baza a 9 criterii și 22 de subcriterii, clasificate în FACTORI DETERMINANȚI ȘI REZULTATE, reprezentând tot atâția indicatori în domeniile: Leadership, Managementul personalului, Strategie și planificare, Resurse, Sistemul calității și procese, Satisfacția personalului, Satisfacția clienților, Impactul asupra societății, Rezultatele în afaceri.

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” a fost desemnată câștigătoare a Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran — ediția 2000, la categoria „Întreprinderi mari”.

RAMO — organizație cu activitate de interes public național

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” este o organizație care își desfășoară activitatea în interes public național, având ca produs principal „Monitorul Oficial al României” căruia regia îi asigură editarea, tipărirea și difuzarea pe suport clasic și electronic.

Regia produce anual peste 159.000 de pagini, reprezentând 34 de milioane exemplare ale publicației „Monitorul Oficial al României”, la care se adaugă 162.000 de pagini aferente unui număr de 4,5 milioane de cărți broșate și legate, și asigură servicii în medie pentru 800.000 de clienți anual: instituții publice, agenți economici, persoane fizice și juridice, precum și servicii tipografice pentru alte edituri și agenții de publicitate.

Mediul de piață: Regia Autonomă „Monitorul Oficial” este lider pe piața tipăriturilor, deținând, conform datelor statistice, o cotă de piață de 40,25% din valoarea producției fizice totale și 2,13% din efectivul de salariați.

Prin editarea publicației „Monitorul Oficial al României” regia își definește vocația de propagare a legislației statului.

Producția editorială proprie include colecțiile: Legislația României, Hotărârile ale Guvernului și alte acte normative, colecțiile tematice, colecția de legislație în versiuni străine, colecția Contacte europene, Cartea juridică, Jurisprudență, revista „Buletin parlamentar”.

O altă dimensiune este activitatea tipografică pentru case de editură din țară și din străinătate, agenții de publicitate, instituții, pentru care regia tipărește cărți, albume, dicționare, pliante etc., având stabilite parteneriate în afaceri.

Prin tipărirea lucrărilor de carte științifică, beletristică, de artă, regia își definește cea de a doua vocație, aceea de promovare a culturii naționale în țară și peste hotare.

Orientarea permanentă spre client, pentru a satisface în măsură din ce în ce mai mare așteptările acestuia, constituie cel mai important reper în politica regiei.

Un rol deosebit revine Centrului pentru Relații cu Publicul și Agenției Economice, interfață cu beneficiarii direcți ai produselor și serviciilor regiei. Centrul dispune de un spațiu generos, o organizare și o dotare moderne, în care calculatoarele performante, softurile și tiparul digital sunt utilizate de o echipă complexă de informaticieni, juriști, economiști care lucrează în spiritul respectului față de client. Biblioteca publică, librăria cu autoservire și o expoziție permanentă de potențial completează serviciile regiei.

Factorii de succes ai regiei. În mod prioritar Consiliul de administrație al regiei a elaborat strategia de dezvoltare pe termen scurt și mediu. S-a derulat un program etapizat de re tehnologizare, bazat în special pe resursele degajate din activitatea proprie, volumul investițiilor reprezentând peste 10 milioane USD.

Trecerea la echipamente și tehnologii moderne pentru procesare text-imagine, imprimare și finisare, echipamente ce dispun de elemente automate de reglare și monitorizare, a avut loc în paralel cu formarea și perfecționarea personalului.

Managementul performant, forța tehnologică, profesionalismul și creativitatea angajaților au constituit și constituie factorii de succes ai regiei.

Calitatea — o necesitate obiectivă, într-un proces continuu de îmbunătățire. Este determinată de creșterea concurenței interne și externe, în special datorită numărului mare de noi tipografii, și de exigențele deosebite privind acuratețea textului tipărit și operativitatea necesară pentru asigurarea în timp real a difuzării publicațiilor în țară și în străinătate.

Conducerea regiei a stabilit ca obiectiv al strategiei generale de dezvoltare implementarea sistemului calității, calitatea fiind considerată principalul vector al excelenței în afaceri. S-a urmărit optimizarea mijloacelor, a proceselor și a resurselor în concordanță cu Mix-Marketingul global, adecvat perioadei și cerințelor pieței concurențiale. Obiectivul s-a materializat în luna mai 1999 prin certificarea sistemului calității de către Societatea Română pentru Asigurarea Calității — SRAC, după modelul standardului internațional ISO 9001.

Prin aplicarea unui management participativ au fost atrase și implicate colectivele de redactori, juriști, editori, informaticieni, tipografi într-un permanent proces de perfecționare.

Sunt promovate cu consecvență politici, valori și principii în spiritul dezvoltării culturii TQM, un rol important revenind cercurilor calității.

Este perfecționat în continuare sistemul calității și în acest sens regia a demarat acțiunea de implementare și certificare a sistemului managementului de mediu și a început seria de instruire pentru ISO 9001:2000.

Reperce din istoria publicației și instituției

1832 — anul înființării „Buletinului — Gazetă Administrativă” sub redacția lui Ion Heliade-Rădulescu, publicație precursoră a actualului „Monitor Oficial al României”, apariție neîntreruptă timp de peste 168 de ani, cea mai longevivă publicație din România și printre primele foi oficiale ale statelor europene. Monitorul Oficial al României este cea mai autentică reflectare a istoriei țării.

1991 — prin Hotărârea Guvernului nr.358/1991 se înființează Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, ca persoană juridică ce desfășoară activitate de interes public național și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară. Activitatea tipografică se desfășoară în fostul atelier-scoală din Str. Jiului. Utilajul de bază este rotativa Plamag de tipar înalt cu stereotipii de plumb.

1992 — elaborarea strategiei de dezvoltare a regiei. Se au în vedere: dezvoltarea ofsetului și implementarea tehnologiilor de procesare a textului și imaginii pe calculator, renunțarea în mod eșalonat la vechiul procedeu de tipar înalt și reconversia personalului. Se introduc primele stații de calculatoare pentru procesarea textului.

1994 — sunt făcuți pași importanți spre tehnologiile nepoluante, urmând ca tipografia proprie să devină prima firmă de stat în care este eliminat aliajul de plumb. Se modernizează rotativa Plamag și se introduc formele de fotopolimeri. Se achiziționează primele mașini de tipar ofset cu hârtie în coli, printre care și mașina Heidelberg Sorsz în două culori. Prin achiziționarea primelor scannere, expozere și mașini automate de dezvoltat se face trecerea la procesarea imaginii pe calculator.

1995 — modernizarea tipografiei din Str. Jiului. Organizarea tipografiei din cadrul Palatului Parlamentului și dotarea cu utilaje performante de procesare text-imagine, prelucrare plăci, imprimare și finisare. Se montează noua rotativă Heidelberg Harris Mercury cu anexele sale, care permit tipărirea simultană a 64 de pagini, mașinile Heidelberg SM74 față verso și GTOZP, mașina de tăiat Polar, linia de finisat cărți cusute caiet Stahl ST 100 etc.

1998 — dotarea atelierului de legătorie cu utilaje performante, în special de finisare: mașina de fălțuit Stahl KD Proline, mașina de lipit forșat și planșe Hunkeler VEA 520, mașina de adunat Wohlenberg Sprinter, mașini de cusut cu ață Graphotec Aster 2000, mașini de confecționat scoarțe și de poleit: Hörauf și Kolbus Contour, linia de carte legată Sigloch-Wohlenberg-Stahl etc. Se montează mașina ofset Heidelberg Speedmaster în 5 culori, cu scanarea plăcii și reglare integral electronică.

1999 — se trece la difuzarea alternativă a informațiilor legislative și pe suport electronic. Se continuă procesul de modernizare a stațiilor de lucru de la secția de procesare text-imagine și se generalizează sistemul de microclimă. Certificarea sistemului calității pentru asigurare externă, conform modelului standardului internațional ISO 9001.

2000 — înființarea Centrului pentru Relații cu Publicul și Agenției Economice și, în cadrul acestuia, a librăriei și bibliotecii publicațiilor legislative. Introducerea tiparului digital.

Demararea programului de implementare și certificare a sistemului managementului de mediu, după modelul standardului internațional ISO 14001.

Participarea regiei la prima ediție a Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran și câștigarea acestui prestigios premiu național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro